

Toppskjúttarnir úr Rituvík

RITUVÍK ER EIN LÍTIL LÍTIL BYGD Í FØROYUM, MEN HON HEVUR FOSTRAD TRÍGGJAR TOPPSKJÚTTAR Í FØROYSKUM MANSFÓTBÓLTÍ Í HESI ØLDINI. KLÆMINT A. OLSEN OG BEIGGJARNAR HELGI L. PETERSEN OG SONNI L. PETERSEN

FÓTBÓLTUR

Tróndur Arge

trondur@sosialur.in.fo

Tað búgva áleið 250 fólk í Rituvík. Tað svarar til áleið eitt hálvt prosent av Føroya fólki. Hetta hálva prosentíð av fólki, sum býr í eini vík fyri endan á eystara armi á Skálafjørðinum, hevur fostrað tríggjar toppskjúttar í føroyskum fótíbólti í hesi øldini.

Í 2001 bleiv Helgi L. Petersen toppskjútti, tá hann og GÍ vunnu silvur. Í 2004 fylgdi Sonni L. Petersen beiggjanum sínum og vann somuleiðis gullskógvin. Hetta var fyri EB/Streym, sum akkurat ikki rakk heiðursmerkjunum hetta árið.

Í fjør stóð so aftur ein rituvíkingur ovast á toppskjúttarlistanum. Hesa ferð var tað Klæmint A. Olsen, sum gjørdist toppskjútti fyri NSÍ. Hann er í lötuni greiður toppskjútti í landskappingini.

Eitt hálvt prosent av Føroya fólki hevur sostatt fostrað yvir tjúgu prosent av toppskjúttunum í føroyskum fótíbólti í 21. øld.

Skúlin karmur um málskjóting

Tað er ongin ivi um, hvør loynidómurin handan toppskjúttarnar úr Rituvík er. Boðini eru at mæta á staðnum, har evnini og eginleikin at skjóta mál hava sínar røtur.

Talan er um asfaltvøllin á skúlanum við Stóra í Rituvík. Í dag er vøllurin minkaður niður í helvt, so pláss er fyri

NSÍ liðskiparin, Klæmint A. Olsen, er toppskjútti í Effo-deildini í higartil

øðrum aktivitetum, men leivdirnar frá gamla vøllinum eru at síggja á asfaltinum. Miðringurin er framvegis sjónligur á spæliplássinum, tó illa slitin. Nú er vøllurin innhegnaður, meðan benkur og annað er at síggja á tí, sum fyrr bara var ein fótíbóltsvøllur.

Í dag verður vøllurin í minni mun brúktur av komandi ættarliðnum, tí

nýggjur vøllur við graslíki er á spæliplássinum, sum bleiv bygt fyri nøkrum árum síðani, bara einar hundrað metrar frá skúlanum.

Sostatt eru umstøðurnar betri í dag hjá komandi gullskógvu vinnarunum, um Rituvík heldur fram við at framleiða lutfalsliga líka nógvar toppskjúttar.

Túsundtals tímar á asfaltinum

Felags fyri allar, tá spurt verður um orsøkina til, at heilir tríggir toppskjúttar koma úr Rituvík, er, at teir vísa til teir nógvu tímarnar, sum teir hava sparkað á vøllinum í skúlanum.

– Eg haldi ikki, tað er nakar beinleiðis loynidómur annað enn, at vit altíð hava sparkað nóg, sigur Sonni L. Petersen og leggur afturat, at Rituvík er ein endastatiún, har tað ikki hevur verið so nóg annað enn fótíbóltur á skránni.

– Vit súkklaðu kanska kapp onkuntíð, men annars gjørdi vit einki annað enn at spæla fótíbólt, greiðir Sonni frá, meðan Helgi og Klæmint nikka játtandi.

Tey flestu munnu minast óskipaða spælið frá barnaárunum. Í so máta var fótíbólturin í skúlanum í Rituvík onki undantak.

– Eg minnst tað bara sum óspilt fótíbóltsspæl. Tað var ongin, sum skipaði fyri. Teir bestu valdu, og tað var tað, sigur Helgi L. Petersen.

– Tað bleiv spælt líka til midnátt, so komu foreldrini eftir okkum og fingi hálað okkum heim við ein tíma ella tveir seinni. Eg minnst eisini hvussu stævið tað var at bíða í kirkjutíð, tí tá mátti ongin sparka, greiðir Helgi L. Petersen frá.

Tað var ikki altíð lætt at sleppa upp í part, tá størri dreingirnir spældu, men Sonni og Helgi høvdu góð ráð fyri tí.

– Eg fann skjótt útav, at tað var